

Сяброўства
з вучнямі
ў сацсетках
СТАР. 7

Прэм'ера
ў РТБД
СТАР. 8

Рэпартаж
з папраўчай
калоніі
СТАР. 10-11

ЦЫТАТА ДНЯ

**Раіса СІДАРЭНКА, намеснік
міністра адукацыі:**

«Асноўная задача, якая традыцыйна стаіць перад намі, — забеспячэнне якасці адукацыі. Яна іматаспектная і патрабуе ўдзелу ў яе рэалізацыі і навуковых работнікаў, і метадыстаў, і настаўнікаў-практыкаў. Яна ўключае ў сябе якасныя навуковыя распрацоўкі ў сферы адукацыі, адбор зместу, стварэнне навучальных праграм, якія аптымальна спалучаюць у сабе навуковы падыход, даступнасць і арыентаванасць на практыку: падрыхтоўку навучальных дапаможнікаў, метадычна граматных, даступных, зразумелых вучню; метадычнае і псіхалага-педагагічнае суправаджэнне адукацыйнага працэсу і прафесійную кампетэнтнасць педагога».

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 9.07.2016 г.		
Долар ЗША		2,0124 ▲
Еўра		2,2279 ▼
Рас. руб.		0,0313 ▼
Укр. грыўня		0,0810 ▼

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

9

ЛІПЕНЯ 2016 г.

СУБОТА

№ 131 (28241)

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

«Модны прысуд» бабы Франі

Фота Анатоля КІШЧУКА.

Перад першай сядзібай вёскі Брыялёва, калі ехаць з райцэнтра Беразіно, заўсёды «людна». Кожны, хто першы раз праязджае праз гэты населены пункт і бачыць незвычайную «грамаду» каля плоту, абавязкова спыняецца, узіраецца ў «постаці» і ў «абліччы», дастае тэлефон альбо фотаапарат (кажу пра сябе) і пачынае здымаць фота на памяць. На тварах чытаецца ўсмішка і здзіўленне: з якой нагоды і хто прыдумаў усю

гэтую гратэскую экспазіцыю? Найбольшае здзіўленне выклікае тое, што «людзей» зрабіла і выстраіла каля плота пенсіянерка. Сёлета аўтарцы своеасаблівага лялечнага тэатра Франі Іванаўне Сушынскай 75 гадоў.

Творчая натура бабы Франі праявілася яшчэ ў тыя часы, калі яна працавала лесніком. Каб на агарод з бульбай у лясным надзеле не наведваліся дзікі, жанчына зрабіла некалькі пу-

дзілаў у натуральную велічыню — прататыпамі герояў быў вясковы люд, суседзі, нават свой аўтапартрэт Франя змайстравала. Сапраўды, дзікі больш не паказвалі свае лычы на яе лясных сотках. Баба Франя прыгадвае: «Ішлі аднойчы нашы жанчыны ў лес па ягады, убачылі мой «аўтапартрэт», падумалі, што гэта я і сталі клікаць: «Франя, Франя!...»

СТАР. 12

■ Руплівым гаспадарам

ДЗЕ ПАСЕЕШ ГУСТА, ТАМ НЕ БУДЗЕ ПУСТА

Што расло ў агародах
нашых прабабуль?

Займацца агародніцтвам на Беларусі пачалі яшчэ ў III тысячагоддзі да нашай эры. Пры раскопках паселішчаў ранняга жалезнага веку былі знойдзены зярнаты гароху, вікі, бабы. Цікавыя звесткі пра развіццё агародніцтва захоўваюць стражытныя акты, летапісы, хронікі XVI—XVIII стагоддзяў.

— Актавыя матэрыялы паказалі, што многія культуры, якія сеюць цяпер, былі вядомы ў тыя часы. Буракі і капуста на нашай зямлі вырошчваюцца тысячагоддзямі. Напэўна, многія культуры прыйшлі сюды ад грэкаў, лічыцца, што іх прынеслі праваслаўныя святары, — расказвае вядучы навуковы супрацоўнік аддзела народназнаўства Цэнтра даследавання беларускай культуры, мовы і літаратуры НАН Беларусі, доктар гістарычных навук Любоў РАКАВА. Этнограф займалася даследаваннем аднаго са старажытных заняткаў беларусаў, прычым разглядала гэту тэму ў сацыяльным аспекце, высвятляла, якія культуры вырошчвала шляхта, сяляне, гараджане.

СТАР. 13

■ Абеліскі параненай зямлі

НЕВЯДОМЫ САЛДАТ ДЗЯДЗЬКА ВАНЯ

Пляменніца савецкага воіна прыехала з Сібіры ў Беларусь на магілу свайго продка, якая да нядаўняга часу лічылася безыменнай

На днях на аднаго невядомага салдата стала менш. Праз 72 гады пасля гібелі малодшага лейтэнанта Івана Кутушнікава яго сваякі адшукалі магілу продка. Каб пакланіцца зямлі, дзе праз чатыры дні пасля вызвалення Мінска — 7 ліпеня 1944 года — загінуў дзядзька Ваня, яго пляменніца пераадолела амаль 4,5 тысячы кіламетраў...

Страчаныя дакументы

— У нашай сям'і заўсёды захоўвалася гісторыя пра тое, што дзядзька Ваня, а для бабুলі і маёй маці проста Ваня, загінуў у 1944 годзе пры вызваленні Мінска, — гаворыць Таццяна Весніна. — Але ўсё гэта было на ўзроўні вусных аповедаў. Дакументаў, якія маглі б пацвердзіць гэты факт, у нас не захавалася. Была пахаванка, але, каб атрымліваць дапамогу за загінуўшага сына, мая бабуля, маці Івана Васільевіча, аддала яе ў сельскі Савет.

СТАР. 4

Браты Іван і Пётр Кутушнікавы падчас сустрэчы на фронце. Кастрычнік 1943 года.